

fűgefa

A csíkszentkirályi Szent István király plébánia havilapja

„Rabbi, hol laksz?” Ő azt mondta nekik: „Gyertek és nézzétek meg.” (Jn. 1, 38-39)

Járjunk együtt

Ferenc pápa a szinódus összehívásával arra hívja az egész Egyházat, hogy reflektáljon a saját életére és küldetésére. Ebben a folyamatban, amelynek kulcsszavai a közösség, részvétel, küldetés, minden embernek helye és szerepe van!

Jöjj, Szentlélek!

Te új nyelveket fakasztasz, és életet hozó szavakat adsz ajkunkra,
őrizd meg bennünket attól, hogy múzeumi egyház legyünk,
amelyik szép, de néma, nagy múlttal és ke-
vés jövővel.

Jöjj közénk, hogy a szinódus

megtapasztalásával

ne hagyjuk elhatalmasodni magunkon a kiábrándultságot,

ne hígítsuk föl a próféciát, ne vesszünk el a meddő vitákban!

Jöjj, szeretet Szentlelke, nyisd meg szívünket a meghallgatásra!

Jöjj, szentség Lelke, újítsd meg Isten hűséges szent népét!

Jöjj, teremtmény Lélek, újítsd meg a föld arcát!
Ámen.

(Ferenc pápa szinódusért való imája)

Mit jelent a szinodalitás?

A „szinódus” egy ősi szó az Egyház hagyományában és azt az utat jelzi, amelyen Isten népe együtt jár. A szinodalitás mindenekelőtt azt a sajátos stílust jelöli, amely az Egyház életét és küldetését jellemzi: Isten népe együtt vándorol, és abba a közösségbe gyűlik, amelyet az Úr Jézus hívott egybe a Szentlélek erejével, hogy hirdesse az evangéliumot.

Isten egész népe a keresztség által közös méltóságban és hivatásban osztozik. Keresztségünk alapján mindannyian arra vagyunk hivatottak, hogy aktív részesei legyünk az Egyház életének.

(folytatás a 4. oldalon)

7.
oldal

Nincs fogadalom,
csak Isten keresés

8.
oldal

„Mert kell egy barát”

9.
oldal

Remete Szent Pál,
a „hollós” remete

Liturgikus útmutató

JANUÁR
1
SZOMBAT

Szűz Mária, Isten anyja (parancsolt főünnep)
Szám 6,22-27 Zsolt 66 Gal 4,4-7 Lk 2,16-21

JANUÁR
2
VASÁRNAP

Karácsony utáni 2. vasárnap
Sir 24,1-4.12-16 [gr.1-2,8-12]
Zsolt 147 Ef 1,3-6.15-18 Jn 1,1-18

JANUÁR
3
HÉTFŐ

Karácsonyi idő - január 3.
1Jn 2,29-3,6 Zsolt 97 Jn 1,29-34
Választható emléknep : Jézus Szent Neve

JANUÁR
4
KEDD

Karácsonyi idő - január 4.
1Jn 3,7-10 Zsolt 97 Jn 1,35-42

JANUÁR
5
SZERDA

Karácsonyi idő - január 5.
1Jn 3,11-21 Zsolt 99 Jn 1,43-51

JANUÁR
6
CSÜTÖRTÖK

Urunk megjelenése,
Vízkereszt (parancsolt főünnep)
Iz 60,1-6 Zsolt 71 Ef 3,2-3a.5-6 Mt 2,1-12

JANUÁR
7
PÉNTEK

január 7.
1Jn 3,22-4,6 Zsolt 2 Mt 4,12-17.23-25
Választható emléknep: Penyaforti Szent
Rajmund áldozópap

JANUÁR
8
SZOMBAT

Január 8.
1Jn 4,7-10 Zsolt 71 Mk 6,34-44

JANUÁR
9
VASÁRNAP

Urunk megkeresztelkedése
Iz 42,1-4.6-7 v. Iz 40,1-5,9-11
Zsolt 28 ApCsel 10,34-38 v. Tit 2,11-14;3,4-7
Lk 3,15-16.21-22

JANUÁR
10
HÉTFŐ

1. évközi hét hétfő
1Sám 1,1-8 Zsolt 115 Mk 1,14-20

JANUÁR
11
KEDD

1. évközi hét kedd
1Sám 1,9-20 1Sám 2 Mk 1,21-28

JANUÁR
12
SZERDA

1. évközi hét szerda
1Sám 3,1-10.19-20 Zsolt 39 Mk 1,29-39

JANUÁR
13
CSÜTÖRTÖK

1. évközi hét csütörtök
1Sám 4,1-11 Zsolt 43 Mk 1,40-45
Választható emléknep : Szent Hiláriusz
(Vidor) püspök és egyháztanító

JANUÁR
14
PÉNTEK

1. évközi hét péntek
1Sám 8,4-7.10-22a Zsolt 88 Mk 2,1-12

JANUÁR
15
SZOMBAT

1. évközi hét szombat
1Sám 9,1-4.17-19;10,1a Zsolt 20 Mk 2,13-17
Választható emléknep : Remete Szent Pál

JANUÁR
16
VASÁRNAP

Évközi 2. vasárnap
Iz 62,1-5 Zsolt 95 1Kor 12,4-11 Jn 2,1-11

JANUÁR
17
HÉTFŐ

2. évközi hét hétfő
1Sám 15,16-23 Zsolt 49 Mk 2,18-22
Emléknep: Szent Antal apát

JANUÁR
18
KEDD

Árpád-házi Szent Margit szűz - Ü
2Kor 10,17-11,2 Zsolt 44 Mt 25,1-13

JANUÁR
19
SZERDA

2. évközi hét szerda
1Sám 17,32-33.37.40-51 Zsolt 143 Mk 3,1-6

JANUÁR
20
CSÜTÖRTÖK

2. évközi hét csütörtök
1Sám 18,6-9;19,1-7 Zsolt 55 Mk 3,7-12
Választható emléknep: Szent Fábán pápa és
vértanú; Szent Sebestyén vértanú; Boldog
Özséb áldozópap

JANUÁR
21
PÉNTEK

2. évközi hét péntek
1Sám 24,3-21 Zsolt 56 Mk 3,13-19
Emléknep: Szent Ágnes szűz és vértanú

JANUÁR
22
SZOMBAT

2. évközi hét szombat - 2Sám 1,1-4.11-12.19.23-
27 Zsolt 79 Mk 3,20-21
Választható emléknep : Szent Vince diakónus
és vértanú; Boldog Batthyány-Strattmann László
hitvalló

JANUÁR
23
VASÁRNAP

Évközi 3. vasárnap - Isten ígéjének vasárnapja
Neh 8,2-4a.5b.8-10 Zsolt 18 1Kor 12,12-30 v.
1Kor 12,12-14.27 Lk 1,1-4;4,14-21

JANUÁR

24

HÉTFŐ

3. évközi hét hétfő
2Sám 5,1-7.10 Zsolt 88 Mk 3,22-30
Emléknap: Szalézi Szent Ferenc püspök és egyháztanító

JANUÁR

25

KEDD

Szent Pál apostol megtérése – Ü
ApCsel 22,3-16 Zsolt 116 ApCsel 9,1-22
Mk 16,15-18

JANUÁR

26

SZERDA

3. évközi hét szerda
2Sám 7,4-17 Zsolt 88 Mk 4,1-20
Emléknap: Szent Timóteus és Szent Titusz püspökök

JANUÁR

27

CSÜTÖRTÖK

3. évközi hét csütörtök
2Sám 7,18-19.24-29 Zsolt 131 Mk 4,21-25
Választható emléknap: Merici Szent Angéla szűz

JANUÁR

28

PÉNTEK

3. évközi hét péntek
2Sám 11,1-4a.5-10a.13-17 Zsolt 50
Mk 4,26-34 - Emléknap: Aquinói Szent Tamás áldozópap és egyháztanító

JANUÁR

29

SZOMBAT

3. évközi hét szombat
2Sám 12,1-7a.10-17 Zsolt 50 Mk 4,35-41

JANUÁR

30

VASÁRNP

Évközi 4. vasárnap
Jer 1,4-5.17-19 Zsolt 70 1Kor 12,31-13,13 v.
1Kor 13,4-13 Lk 4,21-30

JANUÁR

31

HÉTFŐ

4. évközi hét hétfő
2Sám 15,13-14.30;16,5-13a Zsolt 3 Mk 5,1-20
Emléknap: Bosco Szent János áldozópap

Árpád-házi szentek és boldogok

Árpád-házi Boldog Erzsébet szűz

Erzsébet 1292-ben született, az utolsó Árpád-házi király, III. András gyermekeként. Édesanyját három éves korában vesztette el, édesapja egy év múlva újra megnősült, Habsburg Ágnes pedig a kis Erzsébetet Bécsben neveltette, a Habsburg érdekeknek megfelelően próbálta „egyengetni” útját.

Ágnes királyné 1298-ban eljegyeztette mostohalányát a cseh király fiával, de házasságuk mégsem jött létre.

Apja halála után önként vonult a svájci domonkos apácák közé, Tössbe, ahol szegénységben, szigorú vezeklésben élt.

Legendája szerint több csoda is fűződik nevéhez. Egyszer egy 40 éve bérna kezű asszonynak háromszor azt mondta álmában egy hang, hogy menjen Magyarország királynéjához, és kérje meg, hogy érintse meg a kezét. Erzsébet vonakodott, de Istenhez könyörögve megérintette a nő kezét, ami meggyógyult. Egy másik alkalommal Erzsébet a gyümölcsösben séltalt egy másik apácával. Látták, hogy kigyuladt a faház, amelyben egy lány a hercegnőnek rózsavizet készített. El akarták oltani a lángokat, de csak egy rozsdás, lyukas dézsát

találtak. Erzsébet így szólt: „Fogjuk ezt a dézsát és hozzunk benne vizet.” Végül ezzel oltották el a tüzet.

A kolostorban töltött 28 éve alatt szinte állandóan beteg volt, élete utolsó éveiben pedig fokozatosan megbénult.

Sírjának felirata: „Az Úr 1336. évében, november első napjának előestéjén meghalt Erzsébet nővér, a kiváló herceg úr, András, a magyarok egykori királyának leánya, rendünk nővére; huszonnyolc évig dicséretes életet élt e tössi kolostorban; itt van eltemetve a főoltár mellett.”

A domonkos rendben boldogként tisztelik május 6-án, de az egyház hivatalos eljárását még nem folytatott.

☞ archiv.katolikus.hu/szentek/1113-192.html

Összeállította: **Boros Bogárka**

Járunk együtt

(folytatás az első oldalról)

A plébániákban, keresztény kisközösségekben, lelkeségi mozgalmakban, vallási közösségekben és a közösség más formáiban nők és férfiak, fiatalok és idősek, mindannyian meghívást kapunk arra, hogy meghalljuk egymást, hogy meghalljuk a Szentlélek sugallatait, amely buzdít, hogy az Evangéliumot hirdessük, szóban és a szeretetszolgálat által. A Szentlélek azért jön, hogy emberi erőfeszítéseinket irányítsa, életet és életerőt leheljen az Egyházba és mélyebb közösségbe vezessen minket a világban való küldetésünk érdekében.

Miközben az Egyház elindul ezen a szinodusi úton, arra kell törekednünk, hogy a hiteles meghallgatás és megkülönböztetés tapasztalataiba merüljünk és hogy azzá az Egyházzá váljunk, aminek Isten akar minket. A szinodalitás tehát nem annyira egy esemény vagy szlogen, sokkal inkább egy stílus és egy létmód, ahogyan az Egyház a küldetését a világban beteljesíti.

A jelenlegi szinodusi folyamatot, amelyre vállalkozunk, egy alapvető kérdés irányítja:

Hogyan történik ez az „együtt haladás” ma a helyi egyházban? Milyen lépésekre hív minket a Lélek, hogy szinodális egyházként növekedjünk „együtt haladásunkban”? (PD 26)

Ennek a szinodusi folyamatnak a célja nem csupán egy sor gyakorlat elvégzése, amely elkezdődik és aztán abbamarad, hanem inkább egy olyan utazás, amely hitelesen növekszik a közösség és a küldetés felé, amelynek megélésére Isten hívja az Egyházat a harmadik évezredben. Ez a közös utazás arra hív meg minket, hogy újítsuk meg mentalitásunkat és egyházi struktúránkat az idők jeleinek fényében.

Isten egész népének meghallgatása az Egyházat abban fogja segíteni, hogy olyan lelkipásztori döntéseket hozzon, amelyek a legjobban megfelelnek Isten akaratának, hogy az

Egyház szolgálhassa az Isten és az emberiség párbeszédét és egy olyan Egyházzá legyen, amely gyümölcsözőbben szolgálja a mennyek országának eljövételét.

Merre?

„Járunk együtt!”

Csiksomlyói látogatásakor Ferenc Szentatyánk meghívott az együtt járásra. Ennek megvalósítása, „hogyanja” még mindig kihívás számunkra. A püspöki szinódus már nem csak minket, hanem az egész Egyházat arra hívja, hogy megtanuljon közösen járni, és közösen építeni az Egyházat. Fontos, hogy a szinodusi út folyamán bátorsággal merjünk kockáztatni, mert „aki kockáztat, annak az Úr nem okoz csalódást”!

Ezen az úton vannak előrelendítő viszonyulások és buktatók is, amelyekkel számolnunk kell.

Segítség az „együtt járáshoz”

A Szentatya minden megkeresztelt embert arra hív, hogy vegyen részt ebben a szinodális folyamatban, amely egyházmegyei szinten október 17-én kezdődött el.

Az Egyház tagjaként jelek vagyunk az út mentén, az út során pedig találkozhatunk,

odafigyelhetünk, meghallgathatunk és gyógyíthatunk a Szentlélek vezetésével. Gyengeségünk tudatában is merjünk útnak indulni, azzal a reménnyel, hogy Isten álmát valósítjuk.

-Tudatosítsuk, hogy „együtt járásunk” az Ige közös hallgatásán, az Eucharisztia ünneplésén és a szeretetszolgálaton alapul.

-A szabad, őszinte és félelmet nem ismerő párbeszédhez idő kell.

-Mindenkinek joga van a beszédhez és ahhoz, hogy meghallgassák.

-Nem meggyőzni akarunk másokat hangos vitákkal, hanem befogadni azt, amit általa a Lélek üzeni akar.

-Véleményünk nem kőbe véssett igazság, ezért másokat meghallgatva késznek kell lennünk azt megváltoztatni.

-Legyünk nyitottak a megtérésre, változásra és újdonságra.

-Gyakoroljuk a megkülönböztetést: mi az, amit a Lélek sugall és mi az, amit nem.

-Törekedjünk a hiteles meghallgatásra.

-Ne legyünk előre gyártott válaszaink és ítéleteink, mert ezek tévútra sodorhatnak minket.

-Lelkipásztorként ne essünk a klerikalizmus csapdájába, engedjük, hogy a ránk bízottak szabadon és őszintén fogalmazzák meg véleményüket.

-Ne értékeljük túl magunkat másokhoz képest.

-Az eszmék és ideológiák gyártása helyett fedezzük fel az élet igazi valóságát.

-A remény világítótornyai legyünk, nem pedig a végzet prófétái.

-Az evangélium örömeivel álmódjuk újra a jövőnk: kreatívan, nyitott füllel/szívvel, mindenki egyedi szerepének és hivatásának megbecsülésével.

-Legyünk nyitottak az ökumenikus és vallási párbeszédre.

Kerüljük el a buktatókat!

Folyamatos kísértésünk, hogy Isten kezét elengedve a saját utunkat járjuk és ezáltal hajlamosá válunk arra, hogy csak magunkra és

saját gondjainkra összpontosítsunk, elfeledve mindazokat, akik elszakadtak tőlünk az út során.

Ahhoz, hogy valóban együtt tudjunk járni és mások is vágyat érezzenek az együtt járásra, a velünk járásra, ki kell dobnunk mindent, ami taszít, ami megakadályozza azt, hogy közeledjünk egymáshoz. A színóduusi folyamat – amennyiben esélyt adunk a változásra és a megtérésre – mozgásban tarthat bennünket az Örök Cél felé, állandóan formálva bennünket.

Lehetséges buktatók, akadályok:

-Önmagunk vezetése a Lélekre való ráhagyatkozás nélkül.

-Csak saját magunkra és gondjainkra összpontosítunk.

-Az „ezt is letudtuk” kísértése.

-Csak a problémákat és a sötétséget látjuk.

-Elveszünk a részletekben.

-Megtérni és megújulni csak másoknak kell.

-Csak a látszatra hajtunk, belső tartalom nélkül.

-A formalizmus, a színjáték és a kegyeskedés taszító eszközök.

-A „mi portánkon minden rendben van” kísértése.

-A mozdulatlanság és a „mindig is így csináltuk” mérgező mondat ismétlése.

-Az okos, elvont felszólalások.

-Abba a tévedésbe esünk, hogy az Egyház látható határain túl nem fúj a Lélek.

-Azt hisszük, hogy rövid időn belül minden problémánkra és aggodalmunkra megoldást találunk.

-A konfliktusok, megosztottság és a másokkal való szembehelyezkedés kísértése.

-Azzal az elhatározással indulunk útnak, hogy másokat le kell győznünk.

-Annak a kísértése, hogy csak azokat hallgassuk meg, akik már részt vesznek az Egyház életében.

Hogyan?

A szinódus nem csupán egy két-három hetes találkozó a Vatikánban, hanem azt egy széles körű konzultáció előzi meg, előbb egyházmegyenként, majd földrészenként. A két évesre tervezett püspöki szinódus az egyházmegyei szakasszal kezdődik, amely 2021 októberétől 2022 augusztusáig tart. Az egyházmegyei szakasz arra hív meg minket, hogy találkozzunk és hallgassuk meg egymást, adjunk egyéni és csoportos visszajelzést, ötleteket és javaslatokat, miközben az alábbi kérdésekre keressük közösen a választ:

-Milyen élményeid vannak az Egyházzal?

-A hit megtartó erejét egyénileg és közösségekben tapasztalhatjuk meg. Mit jelent ez számodra?

-Mit tennél, hogy együtt menjünk Isten felé a közös úton?

-Mit tehetnénk azokért, akik eltávolodtak az Egyháztól?

-Milyen az az egyházi közösség, amelyhez szívesen tartoznál?

A kérdések alapján arra kapunk meghívást, hogy felidézzük tapasztalatainkat, megosszunk a gyümölcsöket, nehézségeinket, keressük mit kér ma tőlünk a Lélek, hol kell javítanunk.

Gyulafehérvári Főegyházmegye

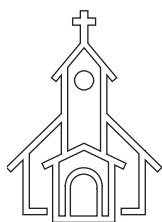
Tóth Árpád: Isten oltó-kése

Pénzt, egészséget és sikert
Másoknak, Uram, többet adtál,
Nem kezdek érte mégse pert,
És nem mondom, hogy adósom maradtál.

Nem én vagyok az első mostohád;
Bordáim közt próbáid éles kését
Megáldom, s mosolygom az ostobák
Dühödt jaját és hiú mellverését.

Tudom és érzem, hogy szeretsz:
Próbáid áldott oltó-kése bennem
Téged szolgál, mert míg szívembe metsz,
Új szépséget teremni sebez engem.

Összeszorítom ajkam, ha nehéz
A kín, mert tudom, tied az én harcom,
És győztes távolokba néz
Könnyekkel szépült, orcád-fényű arcom.

Ünnepeink

- Szűz Mária, Isten anyja
 - Vízkereszt, Urunk Megjelenése
 - Urunk Megkeresztelkedése
 - Isten Igéje vasárnapja
-
-

Nincs fogadalom, csak Isten keresés

Nem igazán teszek újrakezdési fogadalmakat és soha nem is fogok, habár az elmúlt két év megtanított nekünk valamit, azt, hogy soha nem lehetünk biztosak abban, hogy mi következik. Talán azért nem teszek újrakezdési fogadalmakat, mert az újév sohasem tűnt igazán ideális időszaknak számomra az új kezdethez, bármennyi „újrakezdési” hirdetést is töltön be az internetes hírfo-lyamom böngészője minden év január 1-jén. Számomra az új év annak az ideje, hogy egy könyv és egy forró ital mellett megpihenjek.

Vagy ha nagyon produktív akarok lenni, akkor itt az ideje a takarításnak: lebontani a karácsonyfát, helyet keresni az újdonságoknak, amelyeket karácsonyra kaptam, eldobni a törött dolgokat, az elhasznált ruhákat, vagy találni olyan lehetőségeket, ahol eladományozhatom azokat a dolgokat, amelyek még működnek, de már nem használom.

Számomra az év igazi kezdete a tavasz, amikor kizöldül a fű, megjelennek a levelek a fákon és kinyílnak a virágok és az életre kelő természet új energiát hoz.

De ennek ellenére, minden évben az emberek – különösen a barátaim, vagy a hozzám közel állók – megkérdezik, milyen újrakezdési fogadalmaim vannak? - Nem tudom. Lehet az, hogy ne felejtsek el „2022”-öt írni, amikor hivatalos iratokat állítok ki, vagy írok alá.

Az újév kezdetén nem fogadalmat teszek, hanem arra próbálom ösztönözni magam, hogy minél több, szemtől – szemben időt töltssek az emberekkel. Az online kommunikáció nagyszerű, de nem helyettesíti az emberi kapcsolatokat.

Az emberi érintés és kapcsolat arra emlékeztet, hogy értékeljem barátaimat,

szomszédaimat, családtagjaimat, teljes, háromdimenziós valóságunkban, jó és rossz tulajdonságaikkal együtt.

Lehetővé teszi számomra, hogy újra és újra rájuk csodálkozzak, megértsek, sőt, megbocsássak, mert mindannyian emberek vagyunk. Ugyanis sokkal nehezebb leírni valakit, amikor az asztal túloldalán ül, a számítógép képernyőjén megjelenő kép helyett.

Talán ezért testesült meg Isten és élt közöttünk. Nem mintha a Teremtő nem tudná, milyenek vagyunk mi és hogyan használjuk a Tőle kapott képességeinket, jóra és rosszra. Isten elég jól ismert minket ahhoz, hogy tudja, hogy sokkal többek vagyunk, mint pusztán a cselekedeteink, sikereink vagy kudarcaink. Isten tudta, hogy soha nem értjük meg (Őt), hacsak nem látjuk Őt egynek közülünk. Így tudjuk meglátni Őt mindannyiunkban.

Legyen tehát ez az idei újrakezdési „fogadalom”: Keressük Istent – a karácsonyi időszak Gyermeke Krisztusát – mindazokban akikkel találkozunk. Még azokban is, akiket legszívesebben kiírnánk az életünkéből.

Marci pap

Elhunytjaink

Az Örök Világosság fényeskedjék nekik, nyugodjanak békében!

Nagy István

Bódi (Szócs) Irén

Gránicsa László

„Mert kell egy barát”

A barátság bizonyos szempontból még a házasságnál is fontosabb, mert az a jó házasságnak is az alapja, feltétele. A barátok őszinték egymáshoz, abban nem megengedhető a hazugság. A házasságban gyakran előfordul, hogy a felek elhallgatnak egymás elől kisebb-nagyobb vétségeket, ami feszültséget okoz. Ha a házastársak igazi jó barátok, akkor nem lehetnek titkaik egymás előtt. A boldog házasság titka tehát a felek közötti igazi barátság. A barátság, mint általában más emberi kapcsolatok, sok csalódást is von maga után. Legtöbbször a barátban való csalódás nagyobb sebet ejt rajtunk, mint a szerelmi csalódás.

Isten úgy alkotta meg a férfiakat és a nőket, hogy baráti kapcsolatban éljenek Istennel, egymással. Isten így szólt: „Nem jó az embernek egyedül lenni” (Ter 2, 18).

A megoldás részét képezi a házasság: „Alkotok neki segítőtársat, aki hozzá illő” (Ter 2, 18), de Isten megoldásának fő eleme az emberek közötti barátság, ami a házasságban is nélkülözhetetlen.

Ádám és Éva bűne nemcsak az Istenhez fűződő, de az egymás közötti barátság összeomlását is okozta (Ter 3,8) és attól a pillanattól kezdve az ember annak feszültségében él, hogy mind a férfiak, mind a nők vágyakoznak a barátságra, mert szükségük van rá. Hiszen Isten alkotott meg így bennünket.

A keresztény barátság első jellemzője, hogy mások iránt érzett őszinte szeretetből fakad. Azoknak, akik csak saját magukkal törődnek, ritkán van igazi barátjuk. Ha valaki csak azért akar barátokat szerezni, hogy kielégítse önző szükségleteit, soha nem lesznek barátai.

Általában olyan emberek kötnek barátságot, akiknek közös az érdeklődési köre és együtt csinálnak bizonyos dolgokat. „Annak, hogy legyenek barátaink, az a feltétele, hogy valami mást is akarjunk, ne csupán barátokat... A barátságnak kell, hogy legyen valamilyen tartalma, még akkor is, ha ez nem több, mint a dominó, vagy a fehér egerek iránti lelkesedés” (C. S. Lewis).

A keresztény barátság más kategóriába tartozik; itt többről van szó, mint a dominóról. A keresztények közötti barátságnak új dimenziója egy olyan példátlan közelség, amelyet az

újszövetség közösségnek nevez, amiről a világ mit sem tud. A közösség nemcsak közös érdeklődésünkből fakad, hanem abból a bizalomból, biztonságból, hogy valamennyiünk figyelmének középpontjában Jézus Krisztus áll. Pál erre a közelségre gyakran használja a testvér szót. Jézus mindenkit elfogadott, de a barátait maga választotta ki. Ha Jézusnak szüksége volt arra, hogy egy kisebb csoport a barátja legyen, akkor nekünk is szükségünk van barátokra, olyan emberekre, akikben igazán megbízunk.

A keresztény barátság a közös jövőképből, közös célokból alakult. Fontos, hogy azért találkozzunk más keresztény emberekkel, hogy együtt beszélgessünk, imádkozzunk, de nem merülhet ki a találkozásunk csak ennyiben. Ha csak ez lesz a cél, az végzetessé válhat. Ha az ilyen csoportok nem evangelizálnak, akkor ezek a csoportok befelé fordulnak, értelmüket veszítik, és felbomlanak. Ha együtt dolgozunk, akkor barátságaink virágozni fognak. Hiszen „Senki sem szeret jobban, mint az, aki életét adja az ő barátaiért” (Jn 15, 13).

...

Remete Szent Pál, a „hollós” remete

Január 15-én, Remete Szent Pál (Thébai Szent Pál vagy Anakhóréta Szent Pál) napján a világ-egyház első keresztény remetét, a Magyar Pálos Rend névadóját ünnepli egyházunk. Kr. u. 228 körül Thébában, Egyiptomban született. Életét későbbi remetetársától, Szent Antaltól, valamint Szent Athanáz és Szent Jeromos írásai által ismerjük.

Pál gazdag thébai családban született, nagy gonddal nevelték, kiváló képzésben részesült, jól ismerte a görög és egyiptomi irodalmat. 244-ben, 16 évesen árván maradt, de a hatalmas vagyon egyedüli örököséként, az élet nem a jólétet, a szabadságot hozta el számára. Nővérének férje meg akarja szerezni a vagyonát, feljeleníti a római hatóságoknál, menekülnie kell. Ezzel egy időben a 249-ben kitört Decius-féle keresztényüldözéskor Pál látva a keresztények megkínzását, megtörését és hitük megtagadását, hátrahagyja minden vagyonát, inkább az üldöztetést, a nélkülözést választja, a Vörös-tenger melléki, alsó-thébai, magányos sivatag lesz otthona és Istennek szenteli életét.

A Szent Jeromos által írt legendából tudjuk, a sivatagban egy hegy tövében kies barlangra talált: benne tiszta forrás csörgedezett, a barlang felső nyílásán besüított a nap, a bejáratánál pedig nagy pálmafa adott árnyékot és gyümölcsöt. Ide húzódott Pál, s bár időközben az üldözések alábbhagytak, itt maradt haláláig. Hat évtizedet töltött a barlangban, imába és munkába merülve. Isteni jelként a napjainkig is ott fészkelő hollók naponta vittek Pálnak csőrükben a mindennapi kenyeret, a fél cipőt. A forrás körüli datolyapálmafák leveléből font ruházat védte törékeny testét a kíméletlen sivatagi időjárástól.

341-ben Remete Szent Antal meglátogatta Pált. „Édes Atyámfia, régóta tudtam én, hogy te e pusztában lakol. És az Úristen megígérte nekem, hogy meglátlak téged halálom előtt”.

„Senki ne csodálkozzék ezen – írja Szent Jeromos –, mert bizonyosságom Jézus Krisztus az ő angyalaival, hogy én két remetét láttam

Szíria pusztájában, kik közül az egyik ötven esztendeig volt egy barlangban, és egész idő alatt makkból készített kenyérrel és zavaros vízzel élt. A másik egy régi kútban lakott, s naponta csak öt száraz füget evett, semmi egyebet”. Az akkor kilencvenéves Antal többnapos vándorlás után megtalálta a száztizenhárom éves Pált a barlangjában.

Osservanza-bazilika: Szent Antal és Szent Pál találkozás (1440 körül).

„Megnézték egymást a szent vének nagy csodálkozással, és aztán összeülelkezve nevükön szólították egymást, mintha már régi ismerősök lennének, és nagy hálát adtak Istennek. Azután leültek a forrás közelében, és Pál szólni kezdett: Íme, itt van, akit a pusztában anynyi fáradsággal kerestél. Miközben beszélgettek, eljött egy holló, leszállt a közeli fára, azután kedvesen hozzájuk repülve letett köztük egy kenyeret, és elszállt. Akkor Pál azt

mondta Antalnak: Áldott legyen az Úristen, ki nekünk eledelet küldött. Tudnod kell, hogy hatvan esztendeje már, hogy ez a holló nekem mindennap fél kenyeret hord, de most a te eljövotedért az Úr megkettőzte az ételmet". Imádságos éjszaka után Pál arra kérte Antalt, hozza el számára Szent Athanáz püspök köpenyét, mert közeleg a rendelt idő, és szeretné, ha abban temetnék el. Pál azért kérte ezt a szívességet, hogy Antal ne legyen jelen halálakor, és kevésbé fájjon neki a halála.

Antal útnak indult, és a szent püspök köpenyével a kezében a visszafelé vezető úton ismét látomása volt. Láttá, ahogyan Pál lelkét angyalok, próféták és szentek kísérik a menyre. Mire visszaért Pál testét térdelve, kezeit az ég felé kitért karokkal, halva találta. A szent testet – ahogy azt Pál kérte tőle – Athanáz püspök palástjába burkolta.

„Uram, Istenem, meg akarok halni a szolgád mellett. Itt akarok megpihenni, mert így módon boldog lesz a lelkem. – Midőn Szent Antal így szólt, egyszer csak két oroszlán jött a sűrű erdőből, kiket Antal meglátva igen megrémült. De szívét Istenhez emelte, és segítséget kért tőle. Láttá, hogy az oroszlánok úgy közelítenek hozzá, mint a szelíd bárányok. Megálltak Szent Pál teste mellett, és ordítással mutatták, hogy siratják az ő halálát. Aztán kisvártatva körükkel kaparni keztek a földet, hamarosan akkora árkot ástak, amelyben elfért egy ember teste. Elvégezvén munkájukat Szent Antalhoz közeledtek, és fejüket szelíden ingatva nyaldosták a kezét, mintha jutalmat kérnének munkájukért. Antal úgy ítélte, hogy áldást kérnek tőle, ezért szemeit az Úrhoz emelve így szólt: Uram, Istenem, kinek gondviselése nélkül a falevél sem rezdül, és a legkisebb madár sem veszíti életét, add meg ezeknek az állatoknak, kik téged tisztelnek, ami nekik illendő. És megáldva azokat, intett a kezével, hogy elmehetnek, s azok úgy is cselekedtek." Majd a szent testet abba a mélyedésbe temette, amelyet két váratlanul megjelenő oroszlán kapart a földbe.

Első Remete Szent Pál halálának éve 341. Attribútumai: a temetésénél segítő két oroszlán, a pálmafa és a kenyeret hozó holló. A kőszárfonók tartották őt védőszentjüknek.

Az egykori remetebárányánál I. Jusztinianosz császár templomot és egy nagy kolostort építtetett a 6. században, mely az évszázadok során sok hányattatást, rombolást, újjáépítést megélt. P. Joachim Dembicki lengyel pálos szerzetestől tudjuk, hogy a sivatag közepén „a Qualalah hegység északi oldalának a legkanyargósabb útja vezet” a thébai Szent Pál kolostorához. A vidék sziklás, kietlen pusztá.

Remete Szent Antal tanítványai, az első szerzetesek nagy becsben őrizték Pál emlékét és nagy kegyelettel zárandokoltak el az első remetének szentként tisztelt bárányjához és egyben sírjához, hogy engedelmességi fogadalmat tegyenek előtte. Pál életszentségének és romlatlan testének hamar híre ment az akkori keresztény világban. 494-ben Gelasius pápa szentté avatta. Hatszáz évvel később, Emánuel konstantinápolyi császár 1169-ben a szent testet a császári székvárosba vitette és a Szűzanya-tiszteletnek szentelt Megcsodált Szűz Mária kolostorába helyeztette el, sokáig itt is maradt a test a szerzetesek gondozásában, három ujjá pedig a clunyi apátságba került, innen a velenceiek vitték magukkal városukba 1240-ben.

A Magyar Pálos Rend

A Pálos Rend az egyetlen magyar alapítású szerzetesrend, amelyet Boldog Özséb, volt esztergomi kanonok alapított. Az 1241/42-es tájárás után lemondott kanonoki tisztségéről, szétosztotta javait, majd a Pilis hegységbe remeteségbe vonult, ahol 1250-ben a Szent Kereszt tiszteletére monostort és szentélyt építtettek maguknak. Később egy látomás nyomán egybegyűjtötte és megszervezte a pilisi és patacsi remeteket.

A magyar középkori történelmet az egykori pálosok bátorsága, hite, imádságos lelkülete

és szellemisége hosszú évszázadokon át áthatotta. Így volt ez I. (Nagy) Lajos királyunk idején is, amikor a budaszentlőrinci pálos tartományi és anyaházba hozták a relikviákat. A király több kolostort is építtetett, a Szűzanya tiszteletére alapította meg a márianosztrai kolostort, ahol minden nagybőjtöt a pálos atyákkal töltött. A márianosztrai kolostor rendfőnöke megjövendölte, hogy háborút nyer a velenceiekkel szemben, s megszerzi szeretett pálosainak a szent ereklyéket is. „Ő, legyőzhetetlen fejedelem, erősen bízik az Úrban, mert imád kétségkívül meghallgatást nyer, és fogadalmi ajándékokat, amit kívánsz, megszerzed”- mondja a fehér barát. Remete Szent Pál legendáját a Peer-kódexből ismerjük. Az ereklyék átvitelének alkalmára és az ünnepre írt officium a magyar liturgikus költészet egyik legkiemelkedőbb alkotása. Ismeretlen szerző *Historia de translatione Sancti Pauli Thebaei cognomento primi eremitae* címmel megírta az ereklye legendás történetét és beszámolt új elhelyezéséről.

1381. október 4. éjjelén a fogadalom valósággá vált, a Velencéből való elszállítás titokban történt, hogy a nép ne próbálja azt megakadályozni. Az ereklye előbb Budára, a királyi kápolnába, majd onnan a budaszentlőrinci monostorba, a pálos rend főmonostorába került. Pár nappal később, november 14-én, fényes körmenettel ünnepelték a hollós remete romlatlan testének Magyarországra érkezését. (Néhány csont Velencében maradt ereklyeként. 1999-ben ebből küldött egy-egy darabot a velencei pátriárka a budapesti pálos kolostornak és a lengyel pálos atyáknak).

Másfél évszázad múltán, II. Lajos király uralkodása alatt, 1523-ban ígéretet kapott a cseh uraktól, hogy a Karlstein várában féltve őrzött fej-ereklyét kiadják a magyaroknak. 1523. május 25-én a fejereklyét Budaszentlőrincre szállították, hogy a fejet és a testet méltó módon összeilleszthessék. Négy év telt csak el, hogy a pálos atyák által oly nagy becsben tartott, féltve őrzött kincsét a törökök elől először Nyitra vármegyébe, az

elefánti kolostorba, majd Trencsén várába menekítsék.

1786-ban II. József, az idegen szívű „kalapos király” betiltotta a pálos rend működését, tagjainak Lengyelországba kellett menniük.

„Et tu Hungaria, mi dulcis patria, cum Paulinis crescis, et cum itidem decrescis”- Pázmány P. „Magyarország, édes hazám, a pálosokkal fogsz növekedni, és ugyanazokkal fogsz hanyatlatni”. A rend életében máig központi helyen áll az Istenanya kultusza, Mária tisztelete, amelynek kifejezésekképp fehér ruhát viselnek, „fehér barátoknak” is nevezik őket, rózsafüzért imádkoznak, kiemelt buzgósággal ülik meg a Mária-ünnepeket és tartják meg a szombati böjtöt. A pálosok önellátók voltak, a mindennapi munkával teremtették elő szerény táplálékukat. Csatákban és török ellenei harcokban is részt vettek, sokan életüket adták a hazáért.

Gyöngyösi Gergely, a rend történetírója a mohácsi vészig terjedő időszakban kb. 100 kolostort, templomot említ. A törökök kiűzése után mindössze 12 kolostor működött a középkori Magyarországon. Jelenleg néhány templom áll még középkori alapokon, a többi romokban vagy már a földdel eggyé vált.

Kolostoraik többsége hegyek, barlangok, erdők övezte helyeken, szépséges Mária-kegyhelyeken épült fel (Pécs, Budapest - Sziklatemplom, Márianosztra, Petőfiszállás - Pálósszentkút, Hargitafürdő).

Erdélyben és a Partiumban is több kolostoruk volt (pl. Marosszentkirály, Szentjobb, Szilágynagyfalu). 2014. január 26-án telepedhetett le a magyar pálos rend Hargitafürdőre. A pálos konvent ünnepén Tamás József nyugalmazott püspök, pálos konfráter, az ünnepi szentmise főcelebránsa és szónoka, magyarságunk és keresztény értékeink megtartása mellett reményét fejezte ki, hogy kis ág ugyan a pálos rend, de terebélyes fává tud növekedni.

A pálos rend címere.

Magyarázata: a pálma ruhát és táplálékot nyújtott Szent Pálnak; a holló mindennap fél cipőt hozott; a két oroszlán pedig a sírt ásta meg (és mint királyi állatok, jelenlétükkel jelzik Szent Pál nagyságát).

Pázmány Péter a XVII. században így írt a rendről: „Ha valaki Magyarország sorsos állapotját látni kívánja, tekintse Első Remete Szent Pál szerzetét. És ha azt virágjában tűndökölni látja, tudja meg, hogy az országnak is jól vagyon dolga, mert jó rendben a szénája.” Remete Szent Pált a késő középkorban kezdték ábrázolni, sötét köpenyben, kapucnival és

mankóval vagy pálmrostokból készített ruhában, általában Szent Antal remetével együtt (kettejük találkozása az egyházművészet kedvelt témája).

Régi pálos misekönyvekben szép imákat, könyörgéseket találunk.

„Istenünk, te Remete Szent Pálnak a magányban erőt adtál arra, hogy a szegény és alázatos Krisztust kövesse mindhalálíg. Közbenjárására add meg nekünk is, hogy hivatásunkban hűségesek legyünk és eljussunk arra a tökéletességre, amelyet egyszerűt Fiadban állítottál eléink. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké”. Ámen.

„Istenünk, ki az első remetét, Szent Pált, aki a világ zűrzavarából visszavonult a pusztai magányba, a mai napon vetted föl az angyalok társaságába, kérünk, közbenjárására tisztíts meg a világ minden szennytől, és mennyei ajándékkal szentelj meg minket!”

Magyar erdők mélyén
fehér lángok gyúlnak
Boldog Őzséb remetéi
imára vonulnak...

Magyar lelkek mélyén
fénylő tüzek gyúlnak,
Nagyasszonyunk lovagai
Atyjuknak hódolnak...”

☞ Diós István: A szentek élete I-II Szent István Társulat, 2009.

☞ Guzsik Tamás: A pálos rend építészete a középkori Magyarországon, Mikes Kiadó, 2003.

☞ Gyöngyösi Gergely: Remete Szent Pál remete testvéreinek élete, Pilisszántó, 1998.

☞ Magyar katolikus lexikon

Összeállította: **Székely Gabriella**

Impresszum

Kiadja a **Csíkszentkirályi Szent István Király Római Katolikus Plébánia**.

Cím: 537265 Csíkszentkirály 602. szám, Hargita megye, Románia.

Felelős kiadó: Papp Márton plébános, tel.: 0742 658 865. Korrektúra: Russu-Bors Tibor.

Lapterv, nyomdai munkálatok: United Graphic Arts Kft. - Csíkszentkirály, tel.: 0745 092 163.

Megjelent 400 példányban.